

CA-NOSTRA

*** ANY QUART NÚM 166 *** QUINZENARI POPULAR *** INCA, 16 DE DECEMBRE DE 1911 ***

Ramell de Nadal

«Flor del camp y lliri dels valls», s'anomena a si mateix, en el Cantar dels Cantars, l'Espós diví.

Flor puríssima, nascuda en el camp virginal de Maria; y Lliri candorosíssim format per la roada del cel en el vall més ocult y ignorat de la terra.

Fior increada y sempre viva en el camp de la divinitat; y Lliri escullit, qu'en una nit d'hivern sorti de la «rel de Jessé» per alegrar aquesta vall de llàgrimes.

Nadal!!!

L'Església catòlica, en sos inefables misteris demostra continuament la grandesa del seu origen. Tots els dies sorpren al món catòlic amb festivitats que diuen admirablement qu'ella es l'única depositaria de la veritat, una é indivisible sortida de la mateixa Veritat per essència, qu'es Deu. Mes en llur diada pareix que pert en part la seua admirable gravetat, característica de la magestat qu'expressen les sagrades rúbriques, per entregarse en mitx d'alegres càntichs y manifestacions espléndides a un'alegría y satisfacció clares vegades demostrades; alegría y satisfacció que bé deixen entreveure un gran aconteixament. ¿Quin aconteixament será aquest, que mou a l'Església de Deu a vestir-se de rigurosa gala y que fa que'ls cristians de tot lo món catòlich celebri tal festa no sols moralment sino fins i tot en la part material segons heu permet la posició social de cada qual?

Ah! Es qu'un misteri portentós, preocupació y desitj constant dels Patriarques y juts de tots els temps, está ja per realitzar-se. ¡Oh prodigi d'amor!

Es que la Filla dels Patriarques y Profetes, la Flor més esquisida de Nazareth, la paloma hermosíssima del Rey dels Cantars, ha de donar a llium a n'Aquell que per essència es el Poder omnipotent de cels y terra. ¡Oh misteri profundíssim!

Y per això l'Església nostra Mare, després de quatre setmanes dedicades en esperar ab devota ansietat la solemniat diada del Naixement del fill de Deu, en memoria dels quatre mil anys qu'els Sants Patriarques suspiraren per veurerla; després de repetir moltes vegades amb amoroses ànsies aquestes dolçíssimes paraules de Isaies: «Que baixi del cel la roada y qu'els niguls ploguin a n'el just; s'òbriga la terra y broti al Salvador»; al

veure arribada ja aquella nit memorable, escullida entre millars en que veu cumplits el seus desitjs, convida tota plena d'entusiasme als feels cristians a qu'acusdesquin a adorar al Nin Deu, nat de Maria Verge: *Cristus natus est nobis venite adoremus!*

Nadal!... Jamay, jamay, durant els sis mil anys que conta el món d'existència, paraula alguna ha exercit demunt tots els enteniments y demunt tots els cors influencia tan poderosa! El misteri de Nadal es de si tan dolç, tan inspirador, que cap tema es estat tan cantat pels poetes, ni tan ensalsat pel cant. Cants poètics en que l'Orient catòlic ha guardat la tradició del geni de Pindaro y la suavitat d'Homero, ó els que l'Occident conserva en los graciosos y sublins yambes de Sant Ambrós y d'en Prudenci, en les prosas lliures, cadencies y rimes de l'edat mitjana, en los responsoris de Fulbert y en la sequencia del tristement célebre Abelard.

No es tansol en els temples ahont s'es cantat sempre el misteri de Nadal; sinó que ell ha sigut també el tema escullit dels cants populars. Els pastorets y els pobres han tengut tal misteri com a titol el mes noble. La paraula «Nadal» ha sigut l'alleluya de les llars cristianes, repetida mil vegades durant aquests dies venturosos en los vells pero sempre hermosos *villansicos*, que formen tot un ram de la poesia y que sempre s'escollen ab fruició y unplen de goix al cor, fentli recordar aquella nit ditchosa en que per primera vegada ressonaren demunt la terra, entonats y dirigits per llabis angelicals...

«Mes la flor que en la terra florí de la rel de Jessé» es també flor divina, resplendor de la glória del Pare y origen de totes les flors de santedat y virtud que amb sa roada del cel baixaren a n'aquex desert de la terra.

Tres flors de suau aroma broten del exquisit «Ramell de Nadal»; son les festes del protomartir Sant Esteva, del Dexeble estimat y dels sants nins Innocents.

¡Hermosa Guardia d'honor, que la liturgia cristiana posa aprop de la coveta de Betlem, per fer la cort al Rey dels Sants! El Sant dia-ca Esteva que representa a tots els mártirs, confessá al Fill de Deu devant la sinagoga, considerat per aquesta com a blasfem y apedregat com a tal. Amb molta rahó dochs, la liturgia catòlica li concedex éi lloch; mes aprop a la coveta del Nin Deu. Les pedres del torrent que caigueren demunt éll li serviren per conquistar aquest lloch d'honor; y com a ro-

ses tenyides en la seua sanc, li rodetjen el seu front candorós, servintlí de corona.

A l'altre vorera de la cova, está el Dexeble verge coronat d'assuzenes. Fonc el predilecte del Salvador perque sa singular prerrogativa de la castedat li havia fet digne d'especial amor. La corona de assuzenes del dexeble Estimat merex formar joch amb la corona de roses del protomartir, a un y altre costat del ara santa ahont reposa ja uberta la blanca y escullida «Flor de Jessé».

Debaix l'ara, juguetetjen, per dirhó axí, amb ses paumes y coronas, els nins Innocents «Flors dels martirs», que lliures trescarán per a sempre pels camps celestials, seguint a l'Anyell Inmaculat per hontsevulla vagi y formant part de la seua cort augusta.

Sant Esteva, Sant Joan, Els Innocents!... festes que recorda l'Església tots els anys devant la coveta del Nin Emmanuel...

Son Flors místiques de fortaleza, de fidelitat y d'innocència que unides amb la «Flor de Jessé» formen el preciós «Ramell de Nadal».

Perque purifiqui amb la seua vista els nostres pensaments, perque reanimi amb lo seu perfum els nostros cors, contemplemlo amb quietud y pau en les presents festes de Nadal y les sigüents, y guardemlo després tot l'any dins el nostro pit, com el ramet de mirra de l'Esposa dels Cantars.

J. A.

Inca 15-11-II.

Cels d'Hivern

*El camp llagrimetja, solitari y erm,
sota l'agonía d'aquests cels d'hivern.*

*Dos riells de gebre solquen el cami.
Dues fulles seques van pel ventoli.*

*Humitats dolroses xopen les arrels.
Estremeixen l'aire tremolins crudels.*

*Un silenci pàlit regna en tot indret.
Tot es mort: sols viuen les llevors y el fret.*

*Soletai glaçada, gestes desolats
de les branques núes sobre'ls cels morats.*

Miguel Ferrá

El naixement de Jesús

*Radiant avuy la terra de llum y d'harmonia,
gojosa solemnisa d'un Nin el naixement,
y cel y terra inonden de pau y d'alegria
dolçures inefables d'un Deu omnipotent.*

*D'un Deu quidel Cel baixa, cumplint la profecia
fa temps anunciada; y humil y pobrement
naix d'una-excelsa Verge, al fons d'una establa
penyora y testimoni del seu nou Testament.*

*L'Amor obri les portes d'eterna benaurança,
y dins la nova aubada, l'estel de l'esperança
somriu y ja comença la nostra redeptió.*

*Ressona en les altures ab veu amorosida
un himne gloriosissimal Fill que'ns du la vida..
y l'Univers tremola de tanta adoració.*

ANTONI GELABERT Y CANO

La Redacció de CA-NOSTRA, desitja unes alegres y santos festes de Nadal a ses amics, col·laboradors y subscriptors.

La Sibilla

*Jesucrits rey universal,
Homo y ver Deu y eternal,
Del cel vindrà pera jutjá,
Y a cada u lo just darà*

*Gran foch del cel devallarà;
Mars, fonts y rius, tot cremarà;
Darán los pexos horribles crits,
Perdent los seus naturals delits.*

*Ans del Jodici l'anticrist vindrà
Y a tot lo mon turment darà,
Y se farà com a Deu servir,
Y a qui no'l crega lo farà morir.*

*Lo seu reynat será molt breu;
En aqueli temps sots poder seu
Morirán mártirs los dos a un lloch
Aquells dos sants Elies y Enoch.*

*Lo sol perdá la claredat
Mostrantse fosch y entelat:
La lluna no darà claror,
Y tot lo mon será tristor.*

*Als mals dirá molt agrament:
— Anau, maleyts, en el turment,
Anauvosne al foch etern
Ab vostre príncep de lo infern.*

*Als bons dirá: Fills meus, veniu
Beneventurats, posehiu
El reyne que está aparellat
Desde que'l mon va esser creat.*

*¡Ho humil Verge, vos qu'heu parit
Jesús infant en esta nit,
A vostron Fill vullau pregar
De los inferns nos vulla guarar.*

Vá la Paraula ⁽¹⁾

Ya que el Sr. Director de CA-NOSTRA, sin que yo se la pida, me dá galante y caballeresamente la palabra, aun que un poco á des-tiempo, yo, correspondiendo como merece á su actitud, se la acepto.

No quiero silenciar la agradable sorpresa que me causó, siendo sincero, como creo, su proceder.

Que me concediera espacio y libertad, dentro de la indispensable cultura, no ya para rectificar amistosamente algunas afirmaciones en la velada hechas como pedí, sinó para que expusiera teorías contra la doctrina de los oradores que motivaron mi petición, y que esto lo hiciera un periódico defensor del dogma católico, me extrañó tanto, que ahora mismo sin poder convencerme en absoluto de que pueda ser un hecho me pregunto, parodiando al célebre clásico:

¿Será posible,

Que pueda ser verdad tanta belleza?

Me dispensará la exteriorización de esa duda, indiscreta é irreverentemente expuesta, en gracia de la sinceridad de que es hija. Además creo innecesario decir que deseo ardientemente que los hechos con su realidad, tan silenciosamente elocuente como triunfalmente irrefutable, venga á decirnos á todos que mis dudas son completamente infundadas.

Y, despues de estas flores ó paja, vamos á los frutos ó al grano: El amor á verdad y á la justicia, el afán de evitar las consecuencias pésimamente malas é injustas que acarrear los conceptos falsos, hijos de erróneas enseñanzas hechas ignorante ó malévolaemente, en este caso quiero suponer lo primero, fué, además del amor que debo y profeso á mi pueblo natal, si, ese amor y ese afán que conceptuo nobles y sacrosantos como lo que más, humanamente hablando, y que además son hijos de un deber ineludible, fueron los que me impulsaron á pedir la palabra en momento y lugar cuyo ambiente me era desfavorable en gran manera, palabra que solo inconvenientes y peligros, sino cosas más graves, podía acarrear....

¡Magnífica.... espléndida y envidiable recompensa....!

Pero yo soy así. Aveses las *imprudencias* son necesarias.

(1) NOTA DE LA REDACCIÓN.—Pels qui no lletgiren a n-el nombre passat l'escrit que publicarem oferint les columnes de Ca-Nostra al Sr. Truyol, perque no se ves privat del mèrit de contestar als oradors de la velada del Círcol d'Obrers Catòlics, hem de manifestar que si donám lloc a n-el present article es com a punt de discusió, no fentnos solidaris de les seues afirmacions, com veurán nostros lectors en la refutació que li ferem al nombre qui ve.

Una cosa mos causa tristíssima pena y ne planyem de bon de veres al Sr. Truyol, y es que per rectificar conceptes haja tengut que manifestar que s'es separat de la Religió dels seus pares.

El Bon Jesuset de la cova de Betlem lo ilumin.

¡No es esta la primera que cometol
Ni tal vez, la última....

¡Aviado estaria Don Deber si cada vez dibiera de servirsele las *inconveniencias* *imprudencias* y otras *menudencias* pudieras mas que él. Digo esto para que no se desconfíe de verosimilitud al rumor de que que más que intencionada malintencionadamente promover desórdenes tumultuosos, aun se verá porque lo hice.

Dijo uno de los oradores, entre otras cosas, de las que no debo, ni puedo, aquí pararme: «El socialismo quiere el reparto, división de la propiedad, de los bienes. Después hizo otras consideraciones sobre doctrina, seguramente poco favorables á de que como he dicho no me ocuparé.

¡No! el socialismo no quiere eso, causa desbarajuste económico, moral, intelectual social que tantas víctimas causa, que tantos males infinitamente grandes, intensos é inarratables genera.

La actual división de bienes, de intereses el antagonismo de estos, produce, fatalmente infinitad de choques cuyos resultados cada vez peores por mas evidentes, pues mis no progreso, el grado mas elevado de instrucción del pueblo, lo capacita, y le conciencia de las injusticias y expoliaciones que con él se vienen cometiendo desde tiempos inmemoriales.. Ya en este estado, y á pesar de lo que vea, vé como antes no veía que miraba, que la riqueza, la pompa y el de los unos, se basan en la pobreza la miseria y el hambre de los otros, los privilegios la ignorancia y la fuerza.

El Socialismo, ya lo dice la palabra, quiere para armonizar los intereses de todos, unificar socializar los bienes naturales. Aspira a transformación de la propiedad individual corporativa de los instrumentos de trabajo de la tierra y demás bienes naturales, en propiedad social ó común.

El notable y popular escritor libertario Prat, dice en una obra suya: «Lo que constituye la base, la esencia, la entraña del Socialismo, es la *socialización de los medios de producción*, común al socialismo de Estado y Socialismo anarquista».

Esto es la faz económica del Socialismo. Su fin, su ideal, no es el odio ni la destrucción, como muchos propalan, sino la completa emancipación de la clase trabajadora y de la humanidad entera; la abolición de todas las clases y su conversión en una sola de productores-consumidores libres, iguales, honrados é inteligentes, dueños del fruto de sus esfuerzos; el amor, la fraternidad universal; la educación y la instrucción científica para todos. Unicamente él podrá acabar con la inicua explotación del hombre por el hombre causa de tantos males y verguenzas.

Los demás sistemas no atacan al privilegio en sus bases. Éste es origen de odios y discordias sin cuento. Sin justicia, no puede haber fraternidad ni armonía.

* *

Aun que se me dice que exponga mis ideas y teorías contra la doctrina de los oradores católicos, no puedo aquí hacerlo; pues haciéndolo y dando libre curso al pensamiento

este cuadro resultaria demasiado grande, y no podría caber en el limitado marco de Ca-Nostra.

Teniendo esto en cuenta, me reduciré á decir, por lo que á mi se refiere, que, hijo de católicos y educado muy católicamente, cuando llegué á la madurez del entendimiento y me instruí, cuando, en fin, estuve capacitado para juzgar por mi mismo y con criterio libre é independiente dicha doctrina, lo hice, y me retiré de ella completamente convencido de que es incompatible con los actuales descubrimientos científicos, con las verdades que estos prueban irrefutablemente y de que, además, es incompatible con la verdadera justicia y con la libertad, por las que han luchado y luchan actualmente millones de seres humanos y cuya consecución será el hecho más glorioso y feliz que registren los tiempos: con ella podrán ser verdaderamente hermanos, dichosos, libres é iguales los hombres.

Si es verdad que los católicos no se escapan por la tangente ni *amagan* els braons, como dice «Ca-Nostra, ya pueden irse preparando para probarlo, y para que sea de más provecho para todos, además de más práctico, y breve, los invito á una discursión ó controversia pública, en la que yo sostendré mi tesis y ellos la suya. Si aceptan, les faculto para que elijan local y fecha y para que escojan el mejor de sus oradores y polemistas. En este caso celebraré que el local sea lo más amplio posible, pues quisiera que al acto asistiera todo el pueblo de Inca si posible fuera. En cuanto á su afirmación de que debo saber mucho cuando me atreví á desafiar á los *inteligentes conferenciantes*, repetiré lo que dije á unos críticos en defensa de unos obreros:

¡Oh críticos baratos,
academia de ilustres nulidades:
no es necesario, no, ser literatos
para decir verdades!

En los dos primeros versos no aludo á Vds. Lo demás es aplicable al caso. En espera de contestación queda amistosamente á sus órdenes

A. Truyol.

Inca Diciembre 1911.

Publicacions Rebudes

ALMANAQUE | de los | amigos del Papa | para el año bisesto | 1912 | Publicado por la | Revista Popular | de Barcelona | año 42 de su publicación | Librería y fotografía Católica, Pino, 5.

Aquest ja conegut Almanac, que publica y regala a sos subscriptors la *Revista Popular* de Barcelona, ha aparagut tot endiumenjat ab moltitud d'artístiques vinyetes y fotografats que il·lustren hermosos treballs literaris en prosa y en vers, de sana lectura, molt apropiada per fer propaganda.

Se venen a 2 reals l'exemplar.

Primer Grado | HISTORIA DE ESPAÑA | por | F. T. D. | Barcelona | Librería Católica, Calle del Pino, numero 5, | 1912.

Hem rebut del editor de l'acreditada col·lecció F. T. D. un admirable llibret que desitjam veure en mans de tots els nins qu'estudien Historia d'Espanya.

Es el primer grau: per lo metex está dedicat a n-els nins de curta edat y forma una

cartilla, com no hem vist ni sabem que hi haja cosa semblant.

Desde la portada—qu'es una tricomía encantadora de precisió y art—tot lo que conté'l llibre: papé, gravats, tipos y encuadernació es de bon gust y d'una riquesa extraordinaria.

De les condicions pedagògiques no hi ha que dirne res, partenex a la col·lecció F. T. D. y ja's sab a quina altura arriben els llibres de que se compon.

Els autors han demostrat estar ben imposts dels estudis històrics moderns y han sabut adoptarlos perfectament a n-els llibres escolars. Lo metex que se veu ab ells un tacte envejable per distingir lo principal de lo secundari, lo característic de lo ordinari, y sobre tot, donar a cada època el caràcter típic qu'en quatre paraules lo presenten baix el seu vertader aspecte.

El seu preu es de 80 céntims.

PEQUEÑO CATECISMO | *del Santo Matrimonio* | por el Rdo. P. I. Huppenot. | Traducido del Francés por José Perelló.—Un tomet de 224 planes, grossaria 16 1/2 X 10 1/2 1'50 pessetes en rústica y 2 en tela. Barcelona, librería y Tipografía católica, 1911.

Sorpren un poc a alguns aquex titol de catacisme, lo metex que si'l Sagrament y estat del Sant Matrimoni no fos materia molt digna de l'instrucció del cataquista católic, quant poques materies la necessiten tant com aquesta delicadíssima y per molts de conceptes trascendental.

Axi ho han comprés els nombrosos prelates, que en les seues recomenacions prolequetjen el llibre, tal vegada per fer decantar recels als lectors o lectores que poguessen tenir tractanse d'un llibre d'aquesta classe.

Tots els punts se toquen ab discreció y prudencia, y ab tant bon acert en la forma y fondo que'l fan acreador a la confiança de totes les famílies cristianes. La seua oportunitat está a la vista; desconeguda com se troba avuy per molts el caràcter Sagrat d'aquesta institució y profanada la seua santedat, en pugna ab son esperit en gran part de les legalissacions dels Estats moderns. Fins y tot en el si de moltes famílies practicamente cristianes s'han intraduit sobre'l fermay conyugal preocupacions y cert modernisme fals, que deshonra la seua respectabilitat y son motiu de graves pecats y fins de cruels amargures per no pocs esposos.

El llibre de que se tracta, fundat en les ensenyances més antèntiques de la teologia moral cristiana, pot ser per qui a tal estament aspira bon metode de preparació y a n-els encaregats de parroquia texte el més edecuat de instrucció pastoral.

Du com es de lley la corresponent aprovació eclesiastica.

Miquel Alvarez Chape | **GENIO CORTO** | Barcelona | Librería Católica, Calle del Pino, 5, 1911.

Aquesta noveleta duguent el nom del seu cristiá autor ja's la millor recomenació de la seua moralitat. En quant a la forma literaria, es tengut per un dels més cultes narradors de nostros dies, com e-hu demostra la acceptació que tenen totes les produccions que surten de la seua ploma.

Exa contarella de costums andelusses, llengera animada ab brillants notes del color de camp d'aquella beneida terra, du com es natural la seua llissó moral. Llissó en tot temps útil, y no los caurá malament a molts que fuyetgin el llibret, porque'l vici que se vol corretgir ab ella, es un dels més comuns en la societat, fins y tot entre'ls bons.

Donam l'anhorabona el editor D. Miquel

Casals de Barcelona per la publicació d-aquestes obres, agraintli els exemplars qu'ens ha regalats.

De totes ne tendrem axistencia a nostra Librería.

Cronicó d'Inca

Dia 4—Tots aquests dies ha plogut ab abundancia y els campés están ben contents.

Dia 6—S'acaba la novena de la Puríssima. El P. Bruno de Igualada, Superior dels caputxins ha agradat molt y ha tenguda bastanta gent, vegentshi molts persones de carrera que han acudit a sentirlo pels interesants temes que ha desplegat reblits de raonats y clars arguments dirigits a la instrucció del poble.

Dia 7—Bon dijous. Les aygos no han aturat els dijovers per acudir a la fira setmanal.

Dia 8—Reverenciem el dols Misteri de la Inmaculada Concepció. A les deu a la Parroquia missa major solemne. Se canta la partidura d'en Auli, dirigida per Fra Llinás, solatjada pel Tinent Marimón y acompanyada a l'orga per Mossen Bernat Salas. Assistex a l'acte l'Ajuntament y una comissió de Majors del Regiment d'Inca y un poble nombrós. El P. Bruno canta les glories de Maria, conentse que pertenes a l'Orde religiosa que tant defensá l'Inmaculada Concepció.

Al capvespre se fa la processó de costum. Está formada per la Congregació de joves marians, una comissió de Mejors militars, Germans de les Escoles cristianes, Clero parroquial ab l'imatge de l'Inmaculada, Ajuntament, la banda del Sr. Rotger, Congregació de Filles de Maria y nines de les costures.

Felicitam a D. Lioatxim Gelabert y Mossen Antoni Ferragut, capillers, per la esplendidés que desplaguen a n-aquesta festivitat.

—El Regiment d'Inca, també obsequiá a la seua Patrona ab una missa qu'es celebrá a Sant Domingo. Horabaixa se servi a la tropa un ranxo extraordinari.

Dia 11—Per acort de la Junta económica del Regiment d'Infantería d'Inca n.º 62, avuy es estat adjudicada la contracta a la casa constructora de Florencio Prat, d'aquesta Ciutat, pera la confecció de camietes; colsons blancs, colls y tovayes.

—Sabem que mossen Bernat Salas, fill d'aquesta Ciutat, que fins ara havia estat organista de la Catedral de Sevilla, ha obtenguda per oposicions plassa d'organista a la Basílica de Palma.

Lo felicitam coralment.

† Nostros Amics Difunts

Victima de penosa malaltia morí dia 4 d'aquex mes l'Amon Francecs Salas, després de rebuts els sagraments de la Iglesia.

La molta concurrencia qu'assistí a son enterro y suntuós funeral celebrat a la Parroquia, demostren les relacions socials que tenia el difunt y té sa familia, puis distintes voltes havia estat membre del Ajuntament.

Rebia la familia del difunt y en particular son fill, l'amic D. Francesc, Mestre de l'escola nacional de Purpunyent, nostro efectuós condol per tant sentida pèrdua.

D. Elias Rivas, del poble de Silleda, jutje que fonc d'aquest jutjat de primera Instancia y que tants bons recorts dexá a Inca per la seua virtut, justicia y catolicisme, plora la mort d'un fill y un cunyat que dins pot temps son baxats a la fossa.

Encara que mos haja arribada un poc tart la noticia del dol del amic Sr. Rivas, volem testimoniarli nostro sentiment per la pèrdua de sos sers estimats, al metex temps que pregam pel descans atern de les seues ánimes.

Cayadures d'or

El Dr. Marchal no està content.

Aquest Dr. Marchal es un alt funcionari de París, y en un article publicat en *Le Journal* se queixa amargament del «poc respecte» que'l públic francès guarda a la cerimonia de l'anomenat matrimoni civil.

Ja's sab que a França aquesta cerimonia es absolutament obligatoria y que la llei no reconeix validesa al Sagrament del Matrimoni.

«Van a l'Alcaldia—diu el doctor,—com per força solsament els contrayents y els testimonis; están allà com en el café, sense demostrar el més petit respecte, y així que están llests, fugen. En canvi, guarden tota la gravetat, tot el respecte, tota la consideració per la cerimonia religiosa, demostrant que la civil no'ls importa res.»

Es natural que no'ls importi, perquè no es més que un acte de tirania d'un govern sectari: El poble Francès; sab el valor d'una y altra cerimonia.

Lo qual demostra que'l sentiment religiós es tan fondo, que encara que la frivolitat n'arranqui algunes branques, queda l'arrel, que torna a brotar ufana en els grans moments de la vida.

Mal que li pesi al Dr. Marchal.

A l'objecte de desagaviar al Papa pe'ls

sacrilegis y injusticies qu'es commemoren a Rom el 20 de setembre per la masoneria y demés auxiliars sectaris, sortí en diversos llocs la idea de celebrar aquell meteix dia una comunió general de nins. Solsament la casa editorial de Pustet a fins de juny portava ja recullides 20.000 firmes de nins qu'es comprometien a combregar per aquella fetxa y pregar pe'l Papa. Les firmes recullides desde llavors ençà per sola aquella casa s'han gayrebè doblat, de modo que l'homenatge ha resultat verement imponentíssim. Totes aquelles firmes seràn enquadrades en suntuosos volums y presentades al Papa.

Fa pocs mesos que'ls catòlics d'Inglaterra han celebrat en New-Castle un Congrés Nacional, baix la presència de l'arquebisbe de Westminster. En una de les sessions, estant la sala ocupada per 5.000 congressistes y nombrosos bisbes, va entrar a donalhi la benveguda el Batle de Londres, encara que es metodista. Importantíssims són els temes tractats en aquesta assamblea: 1.er, el poder temporal del Papa, assumpte que no se deu perdre de vista; 2.^{on}, estat actual dels catòlics portuguesos; 3.er, la educació secundaria a Inglaterra. Sobre aquesta darrera qüestió, els catòlics reprobaren vigorosament l'actual sistema de favoritisme y feren vots per, que'l

Govern reparís per igual els subsidis als protestants y calòlics. Totes les sessions del Congrés acabaren ab l'antic càntic dels britans: *Faith of our Fathers*.

LLIBRERIA Carré de la Murta, número 5.—Inca.
Derreras Obres Rebudes

APOSTOLADO DE LA PRENSA

Juntament en lo nou catàlec, per l'any 1912 d'aquest centre editorial de bones lectures hem rebut els toms d'una nova serie titulada *vidas de Santos*. Son toms en octau allargat de 250 planes a 300, y valen 65 céntims y recàrec del transport. Els rebuts son els següents:

- I Vida, virtudes y grandezas del Glorioso Patriarca San José.
- II Vida de San Antonio de Padua.
- III Vida de San Juan de Dios.
- IV Vida de la Beata Juana de Arco.
- V Vida de San Luis Gonzaga.
- VI Vida de San Estanislao de Koska.
- VII Vida del Seráfico Padre San Francisco de Asís.
- VIII Vida de San Vicente de Paul.

ALMANAQUE

de la Familia Cristiana per l'any 1912.

Los Previsores del Porvenir

Asociación mútua nacional de ahorro y pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripción Nominativa y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación H. chegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1.300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 socios y 13.025.000 pts. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas. Para más detalles dirigirse á D. Pedro Antonio Pujadas Far. ORIENTE 12: INCA.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latin

La Traducción interlineal del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Lhomond, por don Pablo Ferrer, Ph.D., es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal, por ser un método práctico para aprender la traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Durán Murta 5, al precio de dos pesetas el ejemplar.

CASA PARA ALQUILAR

Hay una con dos pisos, cochera, jardín y agua en abundancia. Para más informes dirigirse á D. Miguel Pujadas, Abogado.—Cruz 2.—INCA.

ALMACENES MONTANER

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS EICHAS Y SASTRERIA ECONOMICA

Almanaque
BAYLILIBRERIA PER 1912
 se ven a ca-nostra
FLORES DE TARDOR
 POESIAS
 per D Antoni Gelabert y Cano Se venen a 1.50 pes. exemplar a l'agencia llibreria.

Librería de Miguel Durán

LIBRETA DE INQUILINATO

Aquesta libreta es molt convenient per formalisar els arrendaments de cases y pisos, puis a més del contracte dá 96 rebuts mensuals, trimestrals o anyals, així com se vol. Val 10 céntims una, y a pesseta la dotzena.

CALENDAIS AMERICANS

Ja nos son arribats els de Sant Antoni de Padua y dins breu temps tendrem els del Cor de Jesús y altres qu'en tenim d'encarregats.

INCA, MURTA, 5.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

Se confecciona tota classe de modelació de Jutjats municipals y Caxes rurals baix de inteligents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prontitut y economia.

INCA, MURTA, 5.

Ca-Nostra

QUINZENARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A dues pessetetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu: a una pesseta l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin al contat a nostra llibrería per 75 pess. cad'any, les regalám la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARATURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5.—INCA.